

[Jørgen Jensen]

Jørgen Jensen (DKP):

Kommunisterne kan heller ikke medvirke positivt til at gennemføre dette forslag. Der var måske ikke grund til at knytte mange flere bemærkninger til det. Men alligevel: jeg tror, der er en farlig tendens i et sådant forslag. Jeg mener ikke, det er det, man vil fra kristeligt folkeparti, men det er, ligesom om det lægger op til, at de ledige skulle skyldes samfundet noget. Jeg erindrer, at vi for et par år siden havde besøg i arbejdsmarkedsudvalget af en mand, som mente, at man kunne løse arbejdsløshedsproblemet. Problemet var på den ene side dette, at menneskene ikke havde noget at beskæftige sig med, når de ikke var på en arbejdsplads, og på den anden side, at skatteyderne skulle betale noget. Derfor var ideen den enkle, at man passende kunne sende de ledige hjem til skatteyderne, så kunne de gøre rent og lave deres haver i stand og sådan noget. Her er tendenser til det samme. Jeg siger ikke, at det er det, man vil, men det er de samme tendenser, og den skyldfølelse, som mange prøver på at give de ledige – at det skulle være dem, der var noget i vejen med, dem, som ikke kunne klare opgaverne i samfundet, fordi de ikke ville – vil i og for sig blive fremmet ved et forslag som dette. Derfor er vi meget stærkt imod det.

Man siger, at samfundstjenesten bl. a. skulle gå ud på forureningsbekæmpelse, og samtidig taler man om opgaver, som af økonomiske årsager ikke kan klares på anden måde. Forureningsbekæmpelse er da en opgave, som er så væsentlig og afgørende for dette samfund, at det ikke blot skulle være noget, der byggede på frivilliges indsats, men noget, som vi skulle sætte penge til side til at gennemføre.

Det samme gælder genbruget. Jeg synes, hele debatten i den senere tid viser, at det også er nødvendigt, hvis vi skal sikre os ressourcer i tiden fremover.

Den sociale service mener jeg så ganske afgjort heller ikke skal bygge på frivillighed; den skal bygge på, at samfundet erkender, at der er opgaver, der skal løses.

Når man læser bemærkningerne, så kan man ikke lade være at tænke på, at der er problemer for dem, der går ledige. De skulle have adgang til kompetencegivende uddan-

nelser, men det er jo noget helt andet end det, man går ind på i dette forslag.

Det er også helt urimeligt – som vi har set sager om – at mennesker er blevet frataget understøttelsen, fordi de gik til sykursus, eller fordi de benyttede deres tid til at besøge syge på hospitalerne. Der er jo opgaver nok at tage fat på, områder nok, hvor der skulle ændres på reglerne, men det tror jeg mere hører hjemme under det næste forslag, vi skal behandle her – forslaget vedrørende arbejdsformidlingen – dér hører det hjemme og ikke i et forslag som det foreliggende.

Bolvig (RV):

Der ligger en smuk tanke bag kristeligt folkepartis forslag. Partiet forestiller sig, at mange unge med glæde vil modtage tilbuddet om at stå til rådighed for samfundet. Jeg håber, partiet har ret; men jo større succes, jo flere problemer. Stiger den offentlige service betragteligt, takket være de frivillige, vil det være svært eller umuligt at vende tilbage til det nuværende niveau.

En samfundstjeneste vil virke som en fortræffelig erhvervsvejledning – med den skævhed, at det kun vil være inden for den offentlige sektor. Det vil give problemer den dag, det private erhvervsliv igen forhåbentlig bliver i stand til at bringe alle i arbejde.

Vi vil gerne se positivt på forslaget i udvalget, for det forekommer naturligvis helt forkert, at arbejdsløse enkeltpersoner, der brænder efter at udføre et frivilligt arbejde, hindres deri. Alt må gøres for at give unge arbejdsløse et meningsfuldt arbejde; derom er alle enige.

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at forsøge at finde et kompromis mellem forslagsstillerne og så ministeren, der udtrykte forståelige betænkeligheder. Jeg kunne forestille mig, at vi som led i en ungdomsarbejdsløshedsbekæmpelse etablerede arbejdsleje – og kaldte det en slags samfundstjeneste – i en række udviklingslande. Vi har jo her i Danmark svært ved at finde meningsfuldt arbejde i vores meget gennemorganiserede samfund med den lange række blokeringer, vi alle sammen kender til. Men i en række lande vil der være meningsfuldt og vedkommende arbejde for mange unge danske. Vi kender det alle sammen. Vi har i dagspressen bemærket, at en gruppe unge spejdere for